

Pēc labākās sirdsapziņas

Attēlā: Andrejs Klauzs.

Tikko svētdienas rītā Andrejs Klauzs paspēja uzmosties, viņu jau izsauca uz darbu. Apstākļi ūdens sūkņu stacijā prasīja, lai viņš būtu klāt. Viens sūknis bija sabojāts, otrs bija remontā, bet vēl viens palikušais nespēja ar ūdeni nodrošināt Līvānu uzņēmumus, kuri strādā arī brīvdienās. Nācās papūlēties. Līdz pusdienām sūknis bija salabots — pēc tam, kad Andrejs no-

mainīja sadegušo strāvas pārveidotāju.

A. Klauzs ir 5. kategorijas elektriķis. Jau septīto gadu viņš strādā Līvānu bioķīmiskajā rūpnīcā — pēc vidusskolas beigšanas. Sākumā viņam, septiņpadsmitgadīgajam jauniešim, atbildīgu darbu nedeva, zem sprieguma strādāt neuzticēja. Ar laiku nāca prasme un piesardzība: elektriķis, tāpat kā sapieris, kļūdās tikai vienu reizi. Tagad Andreju Klaužu pastāvīgi min rūpnīcas labāko darbinieku skaitā. Viņš apbalvots gan ar Goda rakstiem, gan vērtīgām balvām, gan viņa portrets ievietots uzņēmuma Goda plāksnē. Bet nesen...

— Par darba rezultātiem pagājušajā gadā kolektīvs nolēma Andreju Klaužu ieteikt apbalvošanai ar medaļu «Par teicamu darbu», — stāsta ūdens apgādes un kanalizācijas ceha priekšnieks V. Antons. Viņa vadībā Andrejs strādā.

Elektriķim A. Klaužam daudz objektu, daudz darba. Viņa pārziņā atrodas ūdens sūkņu stacija, divi sūkņi, piecas artēziskās akas... Elektroiekārta, kura darbojas šajos objektos, ir A. Klauža pārziņā. Var teikt, visa pilsēta atkarīga no

viņa darba kvalitātes: viņš strādās slikti, līvānieši paliks bez dzēramā ūdens, nebūs ar ko sūknēt izmantoto ūdeni. Bet ja viņš rūpīgi uzraudzīs dažādus elektromotorus, ierīces, kabeļus, laikā veiks to profilaktiskās apskates un apzinīgi tos remontēs, viņa līdzcilvēki necietīs.

Andrejs Klauzs ne tikai labi izpilda savus tiešos pienākumus, bet cenšas paveikt vairāk, nekā pēc amata pienākas. Viņš ir aktīvs racionalizators, savos darba gados bioķīmiskajā rūpnīcā iesniedzis ap 15 priekšlikumiem elektroenerģijas ekonomijai un iekārtas darba pilnveidošanai. To kopējais ekonomiskais efekts sastāda ap seši tūkstoši rubļu.

...Kūstošā sniega ūdens labi atspoguļoja pilsētas debesis, koku kailos zarus. Pa taciņu gāja jauneklis. Smaidīgs, zilām acīm, apmierināts. Vējš draiskulīgi plivināja rudus matus, izzagās zem jakas apkakles. Jauneklis teica:

... — Nemīlu strādāt pa roku galam. Vajag visu paveikt pēc labākās sirdsapziņas.

R. Rižova